

Så klinga högt, du svenska sång!

u är det vårens väna tid,
då vida fält i blomning stå,
nu är det hoppets gryningstid —
se åkrarna i ax ren gå!

Från strand till strand, från höjd till höjd
vårt land är klädt i blomsterskrud,
däröfver drager sångens fröjd
i millioner fåglars ljud.

Och blommorna i skogens park
slå rötterna i egen mark,
som ger hvad lifvet kräfver.
De enigt stå i brokig dräkt;
och luftens fria sångarsläkt
ej missljud sammanväfver;
den sjunger högt ur varma bröst —
enhvar med egen medfödd röst.

Som blomman, vuxen upp på mon,
så ha ock vi en fosterjord.
Som hvarje fågel fått sin ton,
vi ha ett språk med egna ord.
Hvad stunden till vår känsla för
hvad djupast sig i själen rör,
för alt som uttryck ha vi fått
det mål, som fallit på vår lott.

Som fåglar bo uti en lund
i endräkt, frid och gamman,
ej skilda åt af färg och sång,
så må ock vi bo samman,
vi alla, som i detta land
befolka mo och bygd och strand;
tillsammans må vi hand i hand
på fria banor vandra!
Om du är finne, jag är svensk
till språket, är dock fosterländsk
den ena som den andra.

Enhvar har rätt att värka fritt
för hvad han närmast nämner sitt,
för hvad han ärft af far och mor,
för hvad han älskar, hoppas, tror.
Svensk eller finne — lika godt!
Om arbetet är ärligt blott
och gifves med en trofast hand,
är det till ära för vårt land.

Vi svenskar! Se, vårt modersmål
oss binder hop med klang af stål,
och aldrig bryts det bandet;
och höja vi vår svenska stam,
att fram den stiger — andligt fram —
så höjes fosterlandet.

I sång och ton i blomrik vår
det ädla föds och knoppar slår
att en gång blomster gifva;
då väckas friska känslor opp,
då stärkes lifvets framtidshopp,
som intet kan fördrifva.

Så klinga högt, du svenska sång,
I toner, fjärran bären,
och spriden oförgängligt hopp
kring bygderna och skären!
Väl sången dör med festens glam,
hvad sången födt, det må gå fram
kring Finlands landamären!

JONATAN REUTER.

och aldrig leveret af bandede; —
och hälla i vår svenska stann
— att fram den stigen —
— att hälla i vår svenska stann
— att fram den stigen —

I stug och ton i blomrik vår
det källa fälla och knoppar sijn
att en ring blomster giras;
da videra friska flåstom uppr

HELSENGFORS.
VICTOR PETERSSON & Co:s TRYCKERI-AKTIEBOLAG,
1895.

— att hälla i vår svenska stann
— att fram den stigen —
— att hälla i vår svenska stann
— att fram den stigen —
— att hälla i vår svenska stann
— att fram den stigen —

LOMTEK REPTER

